

30 sierpnia
niedziela, godz. 19.30
Synagoga Tempel, ul. Miodowa 24

KAJA DANCZOWSKA

skrzypce

JUSTYNA DANCZOWSKA

fortepian

Johann Sebastian Bach

(1685–1750)

ANDANTE

Philip Glass

(ur. 1937)

SONATA na skrzypce i fortepian

x

x

x

(pierwsze wykonanie w Polsce)

* * *

Edvard Grieg

(1843–1907)

SONATA F-dur op. 8 nr 1 na skrzypce i fortepian

Allegro con brio

Allegretto quasi andantino

Allegro molto vivace

Kaja Danczowska rozpoczęła naukę gry na skrzypcach w wieku 7 lat u Jana Stasicy, a od ósmego roku życia pracowała pod kierunkiem Eugenii Umińskiej, u której, w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie, uzyskała w 1972 roku dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku ukończyła dwuletni kurs mistrzowski w Konserwatorium im. P. Czajkowskiego w Moskwie u Dawida Ojstracha. Dwa lata później uczestniczyła w zorganizowanym przez rząd kanadyjski kursie mistrzowskim prowadzonym przez Ruggiera Riccio. W 1959 roku zdobyła I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Skrzypcowym we Wrocławiu oraz stypendium Stowarzyszenia Polskich Artystów Muzyków ufundowane przez Henryka Szerynga, następnie stypendium Pawła Kleckiego, Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego oraz Ministra Kultury i Sztuki. Jest laureatką wielu krajowych i międzynarodowych konkursów skrzypcowych: III nagrody w V Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (1967); II nagrody w Konkursie Skrzypcowym im. Alberta Curci w Neapolu (1969); II nagrody w Konkursie Wykonań Muzycznych w Genewie (1970); III nagrody w Międzynarodowym Konkursie Radiowym w Monachium (1975); srebrnego medalu w Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Królowej Elżbiety Belgijskiej w Brukseli (1976).

Od dziesiątego roku życia występuje jako solistka na obu półkulach. Concertowała z Krystianem Zimermanem, z którym – oprócz sonat Francka i Mozarta – nagrała *Mity* Szymanowskiego. Współpracowała także z Heinzerem Holligerem, Gidonem Kremerem, Janem Krenzem, Mischą Maiskyem, Jerzym Maksymiukiem, Iwanem Monighettim, Krzysztofem Pendereckim, Jurijem Simonowem, Stanisławem Skrowaczewskim, Tadeuszem Strugałą, Witoldem Rowickim i Antonim Witem. Jest artystką wszechstronną: wykonuje utwory wszystkich epok. Krytycy muzyczni podkreślają w jej grze precyzję techniczną, czystość dźwięku i emocjonalne zaangażowanie w interpretację dzieła muzycznego. W swym dorobku posiada nagrania płytowe, wydawane przez renomowane wytwórnie, oraz ponad 400 archiwalnych nagrań radiowych, realizowanych przede wszystkim dla Polskiego Radia i rozgłośni RIAs.

Zasiada w jury wielu konkursów w Polsce i za granicą, m.in. w Poznaniu (1986), Tokio (1986), Monachium (1992, 1998), Nowym Jorku (1999), Odense (2000) czy w Wiedniu (2008).

Od 1972 roku prowadzi klasę skrzypiec w Akademii Muzycznej w Krakowie, w 1997 roku otrzymała tytuł profesora zwyczajnego. Jest cenionym pedagogiem, uhonorowany licznymi nagrodami, m.in. Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” na 50-lecie pracy twórczej w 2006 roku, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski w 2009 roku, pięciokrotnie Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki (później: Kultury i Dziedzictwa Narodowego) (1979, 1991, 1998, 2010, 2013), Nagrodą Prezesa Rady Ministrów w 2011 roku.

W 2014 roku dzięki staraniom Programu 2 Polskiego Radia i wsparciu Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego ukazał się 7-płytowy album z około pięćdziesięcioma nagraniami archiwalnymi wybranymi spośród całego dorobku fonograficznego artystki. Wydawnictwo zostało nagrodzone Fryderykiem w roku 2015.

W 2016 roku otrzymała tytuł doktora honoris causa Akademii Muzycznej w Krakowie.

Justyna Danczowska naukę gry na fortepianie rozpoczęła w wieku sześciu lat u Janiny Żychowicz. W roku 2004 uzyskała dyplom po czteroletnich studiach w Akademii Muzycznej w Bazylei w mistrzowskiej klasie Krystiana Zimmermana, a w 2007 ukończyła z wyróżnieniem dwuletnie studia w Akademii Muzycznej w Zurychu w klasie Konstantina Szerbakowa. Od roku 2011 swoją pasję i zamiłowanie do muzyki rozwija twórczo w ramach autorskich warsztatów artystycznych Olgi Sz wajgier. Wielokrotnie uczestniczyła czynnie w kursach mistrzowskich prowadzonych przez Halinę Czerny-Stefańską. W 1997 roku zwyciężyła w Konkursie Pianistycznym im. prof. Ludwika Stefańskiego w Płocku, otrzymując ponadto nagrody specjalne za najlepsze wykonanie utworów Bacha i Beethovena. W 1998 roku zdobyła I nagrodę w Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim dla Młodzieży w Szafarni. Podczas konkursu dla młodych muzyków w Krakowie w 2000 roku otrzymała I nagrodę oraz nagrodę specjalną PWM-u za najlepsze wykonanie utworu współczesnego. Jako kameralistka zdobyła nagrodę koncertu na Festiwalu „Orpheus 2002” w Zurychu, nagrodę specjalną jury w konkursie muzyki kameralnej w Neuchatel (w 2002 roku) oraz III nagrodę w konkursie muzyki kameralnej „Migros Kulturprozent” w Zurychu (w 2003 roku). Występowała m.in. z takimi artystami, jak: Ilja Gringolc, Kaja Danczowska, Bartosz Kozia, Agata Szymczewska oraz Piotr Pławner. W latach 1996–1999 była stypendystką Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci, przez trzy kolejne lata otrzymywała Stypendium Twórcze Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w roku akademickim 2002/2003 została stypendystką Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina. W jej dorobku fonograficznym znajduje się płyta z utworami na skrzypce i fortepian Karola Szymanowskiego nagrana wraz z Kają Danczowską w 2007 roku (nominowana do „Fryderyka 2009”), wydana w 2011 roku album z utworami Schuberta, Schumanna, Piatigorskiego i Danczowskiego, które artystka wykonuje wraz z wiolonczelistą Bartoszem Kozia, oraz nagrana w 2015 roku wraz z Aleksandrą Kuls płytka z sonatami na fortepian i skrzypce Beethovena i Brahmsa.

Od 2006 roku pracuje w Akademii Muzycznej w Krakowie jako pianistka-kameralistka.

SYNAGOGA TEMPEL zbudowana została w latach 1860–1862, być może według projektu architekta Ignacego Hercoka. Należała do Stowarzyszenia Żydów Postępowych. Rozbudowana w roku 1868, potem z końcem XIX wieku i w roku 1924. Słynęła z nabożeństw o bogatej liturgii, ze śpiewów i kazań głoszonych po polsku i po niemiecku przez znakomitych mówców o wykształceniu akademickim, nadto z wielu innowacji, które budziły sprzeciw i zgorznienie wśród Żydów ortodoksyjnych. Wnętrze tej obszernej synagogi ozdabiają stiuki, stylizowane wzory na ścianach, interesujące witraże. Była to bożnica tak zwanych maskilów – czyli oświeconych Żydów. Tutaj, jeszcze przed I wojną światową oraz w okresie międzywojennym, wygłaszał kazania sławny rabin i kaznodzieja – Abraham Ozjasz Thon. Należał on do osobistości znanych w całej Europie. To w synagodze Tempel 24 października 1990 roku odbył się koncert na rzecz pojednania polsko-żydowskiego, upamiętniony ponownym umieszczeniem na synagodze Gwiazdy Dawida, którą w roku 1939 zerwali Niemcy. Organizatorem tego niezwykle wydarzenia artystycznego był The United Jewish Appeal, a orkiestrą dyrygował Gilbert Levine.

Michał Rożek